

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan sveder, izimá nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 5 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Govori na shodu v Idriji.

III.

Gospod dr. Danilo Majaron je imel naslednji govor:

Preljubi Slovenci! — V govorih, katera smo ravnokar čuli, se je z opravičeno trpkostjo obračala naša pozornost na žalostni mejsobni položaj kranjskih Slovencev. Samo po sebi in v drugih okolnostih bi ne bilo nič hudega, če smo Slovenci v naši deželi razdeljeni v dva tabora in prav do dobrega ločeni v dve stranki. To nahajamo tudi v drugih narodih in po drugih deželah, in sicer ne v škodo javnemu življenju. Lahko rečem, da čim bolj je politično razvit kak narod, tem več strank ima, katere hočejo spraviti v veljavo svoja načela, bodisi da bi ž njimi rade služile javnemu blagru ali pa svojim sebičnim namenom. Mej strankami je uprav zaradi tega boj, večkrat hud boj. Tudi to ni nič slabega samo na sebi, ampak je naravno in potrebno, samo če se politični boj ne spremeni v socialno razdiranje in če se ne vodi s sredstvi, katera sta pravnost in olika že davno zavrgli.

Zakaj pa mora vsak dobromisleči Slovenec dandanes reči, da strankarsko življenje in bojevanje mej kranjskimi Slovenci napravljata neizmerno žalosten utis?

Prvič zaradi tega, ker pri tem mora trpeti narodnost in bodočnost vsega naroda, drugič pa zaradi tega, ker naš strankarski boj že spremlja epidemija vedno pogubnega stanovskega sovraštva in nevarne socialne desorganizacije, katera se prikazuje celo že v najnižjih slojih občinstva. Jaz govoriti hočem o prvem, ker sta za drugo že gospoda predgovornika podala dokaze.

Rekel sem, da imajo tudi drugi narodi stranke. Vzemimo avstrijske Nemce, katere najbolje poznamo. Ti imajo liberalce, konservativce, nacionalce, antisemite in krščanske socialiste. Kedaj pa bi bilo umestno in pametno misliti na to, da bi se tudi kranjski Slovenci delili na politične stranke, kakor liberalno, konservativno itd.? Gotovo le tedaj, kadar bi bili v enakem položaju, kakor Nemci. Nemci — ti si lahko dovolijo razne stranke, oni si smejo privoščiti takšno mejsebojno, deloma celo jako potrebno borbo, kajti oni imajo popolnem varovano svojo narodnost.

Kaj je narodnost, ni treba Vam šele praviti. Da smo pa mi vsi pred Bogom in pred svetovno zgodovino, našim sprednikom in potomcem zavezani skrbeti za slovensko našo narodnost, da to zahteva naša osebna čast, celega naroda duševna in gmotna korist, to mi vsi čutimo, ker nam je globoko v srce prirojeno in prigojeno!

Brez narodnosti ni naroda in dokler narod ni trden v svoji narodnosti, naj se doma mej sabo ne prepira za mejnarodne principe! On lahko pri tem pozabi na samega sebe, pozabi, da mu strežejo po življenji drugi narodi, kateri niso le svoje narodnosti v svoji domovini utrdili, ampak jej hočejo pridobiti le naprej nove zemlje. To resnico smo Slovenci v obče, zlasti pa kranjski Slovenci že jedenkrat bili temeljito prezrli. To je bilo v sedemdesetih letih, ko smo si stali zaradi tujega liberalizma in tujega klerikalizma v laseh. Naravno je bilo, da smo bili potem nekaj časa celo na Kranjskem preslabi za uspešni upor proti političnemu nasilstvu. To smo kmalu uvideli, pa tudi kmalu pozabili.

Komaj sklenjena sloga se je začela na Kranjskem pred kakimi petimi leti zopet razdirati in razdiral jo je nagon, ki hoče strankarstvo tujih narodov presaditi na slovenska tla. Ker imajo drugod konservativce, potrebni so seveda tudi pri nas, čeprav naš narod nima ničesar konservirati, ampak skoraj vse šele zdravim napredkom pridobiti. Za vsak razkol pripravljeni rojaki so se torej najprej igrali konservativno stranko. In ker konservativcev ne more biti, če ni liberalcev, zato so imenovali vse, kar jih ni hotelo za njimi, „liberalce“ in „radikalce“. To pa ni bilo dolgo. V Nemcih se je pojavila katoliška stranka. Naši za vsak razkol in vsako posnemanje pripravljeni rojaki, ki so se poprej imenovali konservativce, oblekli so najedenkrat katoliško srajco in so se na katoliškem shodu pred tremi leti krstili katoliško stranko. Ker pa je katoliška stranka v našem narodu, ki je sploh katolišk, nekaj čudnega, bilo je treba vse, ki nove katoliške stranke niso hoteli pripoznati, imenovati ali prav za prav zmerjati z „brezverci“. Pa tujega posnemanja še ni bilo konec. Na Dunaji se je začela gibati krščanska-socialna stranka, ki hoče strmoglaviti nemško-liberalno gospodarstvo in osvo-

boditi ljudstvo od nadvlade židovskega kapitala. Zanesla je bujno agitacijo v mase krščanskega ljudstva. Tej stranki na čelu je dr. Lueger, sedaj najbolj slavljén mož na Dunaji. To vleče. Proč torej s katoliško srajco, pa ogrnimo se z nekoliko rudečim plaščem krščanskega socializma! Kakor bi trenil, prekrstila se je naša katoliška stranka v takozvano ljudsko stranko, in tisti, ki zopet nočejo uvideti, da je to pri nas potrebno, psovani so sedaj s „kapitalisti“ in „oderuhi“.

Če bode jutri tam okolo Dunaja zopet nastala kaka nova nemška stranka, preverjeni bodite, da bomo pojutranjem imeli njeno slabo kopijo tudi pri nas. Zanimivo pri vsem tem je pa to, da ostaja pri vseh teh premembah le jedna komanda, in da so sedaj pri takoimenovani ljudski stranki odličnjaki, ki so poprej kot „konservativci“ in „katoliki“ značajno capljali za komando in hlinili vse to, kar se je od njih zahtevalo.

Sedaj pa mi boste pritrdili, da, če se na tak način goji razkol v kranjski deželi, če se tako pavšalno tuji programi, ki pri nas nimajo nikake opravičenosti, nam usiljujejo, da po tem takem mora trpeti naša narodno-politična in socialna stvar. Vsak prepir v narodu slabi njegovo reprezentanco in moč na zunaj, vsak prepir zastran nepotrebnih rečij pa tudi doma odvrča moči od potrebnega narodnega dela.

Toda pri nas je dandanes trikrat žalibog še nekaj drugega! Nemškim strankam se ni treba brigati za narodnost, a kadar se jim bliža količkaj takega, kar bi lahko zadelo nemško posest, takrat so gotovo vse jedine v obrambo nemške narodnosti. Vse nemške stranke spoštujejo narodno načelo kot temelj svoje politike. Tudi bivša slovenska konservativna stranka na Kranjskem je pripoznavala narodnostno načelo in se udeleževala borbe za našo narodno enakopravnost. Ali njena naslednica, katoliška stranka, je zavrgla to načelo. Na katoliškem shodu je vse drugo vzprejela v svoj program, samo narodnega načela ne. V svojih govorih je povdarjala, da je narodnost postranska, če ne celo paganska stvar. Tega se je pozneje pri svojem delovanju v resnici držala ter se tudi kot katoliško-ljudska stranka dandanes drži. Skrb za narodni napredek, za narodna društva, narodne naprave prepušča nam drugim ali pa nas celo pobija, kadar skušamo pri-

Listek.

Anton Krempelj-nu
ob odkritju njegovega spomenika pri Mali Nedelji
dné 11. avgusta 1895.

Počivaj mirno narodnják,
V gomili častni svoji, davni!
Saj zemlja je slovenska tu,
Kjer spavaš ti, Antón naš slavni!

Že daleč je za nami čas,
Ko ti pošteno si se trudil,
Da bi s peresom národ svoj
Iz sna na delo dušno vzbudil.

V besedi naši pravil si,
Kakó je v časih starih bilo,
Kaj vse na zemlji sveti tej
Domači se je dogodilo;

Kakó napadal njega dni
Nam domovino je sovražnik,

Kakó Slovenec branil jo,
Kakó ji hraber bil je stražnik.

Kakó preivali so kri
Za zemlje vsako ped očetje...
Junakom na gomile tém
Pesniško ti si trosil cvetje.

Zdaj duh nesmrtni tvoj z višáv
Ozira pač se često doli;
Na raj Slovenskih zrè goríc,
Po domovini vsej okoli.

Katera zemlja druga pač
V lepóti našo tó prekaša?
In, glej, še bivamo tod mi,
Še je slovenska, še je naša!

A národ le — učiš nas ti —,
Ki domovino ljubi, brani,
Ki dela, trudi se za njó,
Je vreden, da si jo ohrani!

A. Aškerc.

S a n j e.

Sedel sem na Rožniku pod košatim orehom
in srkal kavo, kakeršne daleč okoli in še celo v
prvi kavarni dunajskega Pratra ne dobiš. Gledal
sem čez vrhove vitkih smrek na streho Andrejčkove
hiše. Rog vojaškega trobača je glasno odmeval iz
zelenega gozda na Rožnik in začetek neke vaje na-
znanjal. Nekoliko časa potem je bilo vse tiho.
Fantje dobro delajo, sem si mislil, ali komaj sem
te besedice izustil, že trobač, — nedvomljivo na
migljaj poveljnika — vajo ustavi. Poučevanje po
znanem „šulmajstru“ se prične. „Tempi passati“,
si mislim, plačam in odidem proti beli Ljubljani.
Sam ne vem, kako je prišlo, dasiravno ni bila ne-
delja, sem „cigareto“ pušil. Mi jo je li prižgal vo-
jaški rog ali prekrasne narave čarobna okolica, o
tem me zastoj poprašuješ! — Pot me pripelje do
Češkove vile. Razun barak na desni, vse pri sta-
rem. Prišedši v Gradišče se zelo začudim, kajti že
od tukaj sem videl Hradeckijev most. Stopam dalje
po novi cesti in pridem do novo zgrajenega de-
želnega dvorca. To ti je bila krasota! Nisem se
mogel zdržati, kar na glas sem vzkliknil: „Slava

boriti slovenski narodnosti kje javno veljavo. Da smo narodni, da se držimo starega narodnega programa, to je naš največji greh in zato nam katoliška stranka nasprotuje, kjer more! Celo preprosto ljudstvo je tako daleč zapeljalo, da tistim, kateri ga nagovarjajo: „Preljubi Slovenci“ — odvrne: „mi nismo Slovenci, ampak katoličani!“ Kakor da dosedaj nismo bili ob enem katoličani in Slovenci, in kakor da bi tako tudi zanaprej ne mogli ostati!

Da je tako dalje prišlo, je žalostno, ali resnično! Ker smo pa vse to spoznali in ker v politiki ne pomaga vzdihovanje, ampak le premišljen, delaven odpor, zato je bila potrebna organizacija naše narodne stranke. Ona je osnovana na narodnem principu, katerega se držati je Slovencem sedaj najbolj nujno. Njen program z dne 29. novembra lanskega leta pa obsega tudi vse drugo, po čemer je za sedaj varovati našo domačo politiko. Res je, ta program je naš domač, ker je z njim obvarovana kontinuiteta slovenske politike in ker skrbi za prave sedanje potrebe slovenskega našega naroda. Z njim se lahko tudi opravičimo nasproti vsakomur, ker se giblje le v okviru državnih temeljnih zakonov. Zaradi vsega tega se smemo in tudi moramo spustiti v boj z nasprotno kranjsko stranko. In sicer je tudi v politiki treba prijeti vruga za rogove. Nasprotna stranka jih je pokazala: ona hoče imeti popolno nadvlado. Z brezozirno agitacijo se že dolgo pripravlja na to, da bi dobila zastopstvo dežele v svojo oblast. Po svojih shodih lovi ljudstvo z najslajšimi obljubami, kako bode potem, če njeni možje zmagajo pri bodočih deželno-zbornskih volitvah! Potem bode imela — da se izrazim s „Slovincem“ — vsaka kmečka hiša plot iz klobas in cela dežela bode jeden maselnik, po katerem bodo plavali cmoki, ako ne celo „žlikrofi“! Nekateri bi radi videli to šalo in so že rekli, naj bi se nasprotni stranki pripustilo, da se prav široko vsede v deželno zbornico. Toda drugi, ki poznajo odličnjake nasprotne stranke, kako se obnašajo pri delu, kako kot mnogoletni državni in deželni poslanci ne morejo nobenega večjega uspeha pokazati, ti drugi so odločno zoper ta zabaven eksperiment, ker se bojé za usodo dežele, ako bi se za bodočih šest let izročila nasprotni stranki. In ta bojazen je tudi popolnem opravičena. Ne le narodna čast, ampak tudi gospodarska korist dežele zahteva, da narodna stranka prepreči gospodoželjne nakane domačih, brezozirnih nasprotnikov. Idimo torej složni in jaki v volilni boj pod geslom: „Bog, cesar in narod“!

V Ljubljani, 10. avgusta.

Nova vlada Sedaj se najbolj govori, da bode Badeni ali Kielmansegg novi ministerski predsednik, menda tisti, kateri si bode zagotovil novo večino. „Gazeta Narodowa“ ve povedati, da bode najbrž po dovršenih galiških volitvah grof Badeni prevzel vlado. Državni zbor se snide še le v novembru in tedaj bode že Badeni na čelu vlade s programom, katerega je bila začela koalicija. Mi pač moramo reči, da grof s takim programom ne bo vladal. Sicer vemo, da je sposobnejši, nego je bil Windischgrätz, a nasprotstva mej večino ne bo odpravil. Hohenwart bode pač na konservativce še huje pritiskal, da podpirajo vlado, nego je pod Windischgrätzom, ker se je prepričal, da nekdanji železni

in čast deželni poslanec!“ Poln veselja in navdušenja jo režem po ravni ulici naprej; najedenkrat stojim na Starem trgu in po stari navadi jo hočem kreniti na levo proti „rotovžu“, ali v tem trenutku sem bil še bolj presenečen, kakor pri dvorcu. — Imel sem pred seboj — predor — pod Gradom — ves električno razsvetljen —, videl sem do Gruberjevega kanala, čez kanal pa brv. Nisem šel zdaj proti „rotovžu“, ampak naravnost v predor. Znanj je bil lep poletni dan, ali tukaj hladno, kakor v kleti; zato pa tudi ni bilo dobiti sedeža na pripravnih ob zidu postavljenih klopih. Dospelvi nekoliko čez sredo predora, sem pa že kar stal in gledal; nisem mogel več besedice začudenja izustiti. — Dva stranska predora! — Jeden drži v Streliške, drugi v Karlovške ulice. Predor je tukaj širje in okroglo zidan. Pogledam kvišku in šele zdaj vidim, da stojim pod velikansko kupolo z okni nad zemljo, skozi katera pihlja sveži zrak v predor. Omenil sem že, da navadno ne pušim, da sem takozvani „nedeljski puhač“ ali kupil sem si, akoravno je bila sredo, od samega veselja „cigaretto“ v trafiki, ki stoji v rotundi predora in potem jo režem po samotiranih tleh naprej. Zelo radoveden, kaj me na

obroč desnice se ne da lahko obnoviti; a zadnji čas pred volitvami je težko stranke voditi, ker so poslanci pricljeni ozirati se na volilca. Poslednji se bodo pa malokje ogreli za koalicijo.

Nemško-narodna slavnost v Mostu. Jutri bode v Mostu na Češkem velika nemško-narodna slavnost, kakor pravi župan v oklici, v spomin roditve mesta pred husitskimi požigali in morilci leta 1424. Pripoveduje se, da se je tedaj prikazala Mati Božja, da je Moš člane navduševala in k zmagi pripomogla. Tega sponzina ne mislijo slaviti s kake cerkveno slovesnostjo, temveč s hrupno nemško-narodno slavnostjo potražiti za hujšanje proti Čehom. Torej še v času, ko je mesto v razvalinah, se nemški naslednjaki ne morejo premagati, da ne bi hujškali proti Čehom. Ta slavnost pač najjasneje dokazuje, da le Nemci nisojo sprave mej avstrijskimi narodi. Govorniki bode jutri v Mostu klicali na boj proti slovanskim barbarom, da jih uničijo, kakor so uničili njih pradede husite.

Pomagati si znajo. V Znojmu na Moravskem nemški šoli manjka učencev. To mesto pa ima nemški občinski zastop, dasi je po večini češko. Da bi pa nemška šola ne bila prazna, češka pa prenapeljena, plačuje mestno županstvo češkim staršem po 3 gl., ako hočejo otroke pošiljati v nemško šolo. Nekateri revnejši stariši se seveda dajo zapeljati.

Rusija in Bolgarija. „Moskovskija Vjedomosti“ so objavile izjavo ruske vlade, da ne prizna kneza. Drugi listi je pa niso omenili, a pišejo pa v enakem smislu, kar dekazuje, da so od vlade dobili podobna navodila. Bolgarski vladni krogi tudi prihajajo polagoma do spoznanja, da uspeh deputacije v Peterburgu ni bil tako velik, kakor se je pričakovalo. Vladni listi sedaj ugovarjajo, da bi deputacija bila imela namen pridobiti knezu priznanje Rusije. Šla je v Peterburg jedino, da položi na grob Aleksandra III. venec in da ruskim vladnim krogom pojasni razmere v Bolgariji. Oboje se je deputaciji posrečilo. Deputacija je v Peterburgu dobila tako zagotovilo, da je sedanja bolgarska vlada lahko pomirjena. Vspah deputacije je popolnoma neodvisen od poznejšega postopanja ruske vlade. Sicer pa vladni listi pišejo, da vspeh se bode šele s časom pokazal, ako Bolgari vztrajajo na poti, katero so nastopili. Iz vsega se vidi, da bi časopisi le neuspeh radi prikriili.

Bolgarija. V Sredci se močno govori, da bi proglasili Bolgarijo za nezavisno kraljevino. O tem se je že večkrat govorilo v Bolgariji, a vselej se je to opustilo. Stambulov je večkrat strašil diplomate s proglašenjem neodvisnosti Bolgarije, kader ga niso hoteli podpirati. Včasih je v tem smislu aprizoril celo agitacijo po deželi. Sedaj pa Stojilov menda hoče uprizoriti jednako komedijo, da bi odvrnil pozornost od neuspeha bolgarske deputacije v Peterburgu. Seveda do proglašenja nezavisnosti ne pride, za to zlasti Koburžan nima poguma. Sicer bi si pa Bolgari tudi nič s tem ne pomagali, ker Rusija bi tudi potem ugovarjala zakonitostim razmer v Bolgariji. Turčija bi pa menda stvari tudi mirno ne gledala, temveč bi poslala v Bolgarijo vojsko. Za Bolgare bi se pa najbrž nobena velevlast ne potegnila. Državne finance pa tudi niso tako ugodne, da bi mogli upati s Turčijo začenjati boj, ali pa odkupiti tribut, katerega jej sedaj morajo plačevati.

Golovecu čaka, hitro koračim čez brv in kmalu stojim na desnem bregu Gruberjevega kanala. Mimo Malijeve vile vodi lepa, z belim peskom posuta cestica, ob straneh so pa nasajene lipe, katere sprehajalcu senco delajo. Kmalu dospem na prvo teraso, kjer je še pred časom stala borna, k Malijevi vili spadajoča koč. Mesto te stoji zdaj tu lepa restavracija in kavarna; Švicarija naj se pred njima kar pod ognjišče skrije. Bobnar godbe graškega polka že tolče na „bombardon“; brezštevilna množica ljudstva vre iz predora čez brv na Golovec; nekaterim se že na obrazu bere, da komaj čakajo plesa, kajti onkraj restavracije zgrajeno je tudi ljudsko plesišče. Ples se prične. Slovenski fant že udriha z desno nogo ob tla, kakor bi ga brencelj pikal. Nebrojna množica ljudstva je obkolila plesišče, odbrava in ploska okroglim melodijam vojaške godbe. Tudi jaz se pridružim tej množici in se močno začudim, kajti slišal sem govoriti ne samo slovensko, hrvaško in nemško, ampak tudi italijansko, francosko in še celo angleško. — Lepo prostorne vile, vsaka z vrtom, katere so sezidali ljubljanski stavbeni mojstri in kranjska hranilnica, so toraj pivali Dunajčane, Hrvate, Italijane, Francoze in še

XI. veliki koncert „Slov. pevskega društva v Ptuj“.

V smislu vzporeda priobčenega v tem listu, vrtila se je sedaj nedeljo 4. t. m. XI. velika slavnost „Slov. pevskega društva v Ptuj“. To društvo ima po svojih dosedanjih uspehih take slavo, da je bilo še naprej pričakovati, da se bo tudi letošnja slavnost vršila v istih dimenzijah in z istim sijajem, kakor njene prednice. Ta nada bila je tembolj upravičena, ker je lanske leto veliki koncert moral izostati, tako da je občinstvo, ki si daje pri teh letnih koncertih svoj običajni sestanek, bilo za jeden užitek prikrajšano.

Že na predvečer prišli se oddčni gostje iz Trsta, Ljubljane, Brežic in Savinjske doline. Slavno društvo „Slavec“, ki goji s „Slovenskim pevskim društvom v Ptuj“ najožjo prijateljsko narodno in strokovno zvezo, odposlalo je tudi za ta koncert poseben oddelek izbornih pevcev, mej temi tudi izkušenege pevcodvoj gosp. Srečketa Stagnarja. Ljubljanski pevci došli so v soboto z večernim vlakom, in po njih prihodu unela se je v „Narodnem domu“ živahna prosta zabava. Predsednik gosp. dr. Tomaž Horvat pozdravil je ljubljanske pevce s prav gorkimi in krepkimi besedami. Ljubljanski pevci peli so nekaj zelo mičnih komadov in s tem razveseljevali zbrane goste, ki so jim burno pritjevali.

Drugo jutro se nam vreme ni nič kaj prijazno kazalo. Hvala Bogu se je vreme vendar zjasnilo proti deseti uri. Večina gostov došla je vsled tega šele s popoldanskim vlakom. Ob 11. uri služil je iz posebne prijaznosti slovesno sv. mašo g. o. Josip Vavpotič v cerkvi čč. oo. minoritov v Ptuj. Prostorina in kaj okusno obnovljena cerkev bila je napolnjena najodličnejšega občinstva pa tudi pobožnega naroda. Pela se je na koru v oecelijanskem duhu zložena latinska maša od Josipa Gruberja. Imeli smo zopet priliko, diviti se rajskomilim glasom znanih domoljubkinj in pevk gđ. Micike in Antonije Stupca kakor tudi gđ. Ide in Franice Langerholz. Po končani sv. maši šli smo v „Narodni dom“, na katerem so plapolale poleg narodne trobojnice, cesarske in deželne zastave.

Malo pred 12. uro otvoril predsednik g. dr. Horvat s primernim nagovorom XI. veliki zbor; tajnik društva g. učitelj Domocijan Serajnik ml. poroča o društvenem delovanju. Ker je blagajnik društva g. Jan Sedlaček kratko pred koncertom zbolel, se niso mogli računni skleniti in se je predlagalo, da se hitro potem, ko se ozdravi g. blagajnik, računni sklenejo in denarno stanje društva objavi poslovenskih časopisih. Društvo šteje častnih članov 6, ustanovnih 8, podpirajočih 105 in izvršujočih 272, skupaj 391. Na to se je vršila volitev novega predsednika in odbora. Ker se je naglaševalo, da društvo ni v posebno korist, če se vedno menjavajo predsedniki društva, je dosednji predsednik društva g. dr. Tomaž Horvat, odvetnik v Ptuj, vendar le predragočil svoj sklep in izjavil, da prevzame predsedništvo, kar se je z burnim priznanjem na znanje vzel. V odbor so voljeni sledeči gg.: Ivan Kankler, nadučitelj v Ptuj; Domocijan Serajnik ml., učitelj v Ptuj; Silvester Sentjuro, organist v Ptuj in Miran Lorber, privatni uradnik v Ptuj. Namestnika sta: gg.: Francišek Jopf in Josip Slavinec, oba v Ptuj. Zunanji odborniki so: g. Orožen Franc, c. kr. prof. v Ljubljani; gosp. dr. Janko Bezjak, c. kr. prof. v Mariboru; gospod dr. Jurij Hrašovec, odvetnik v Celji in g. Franc Čeb, učitelj v Ljutomeru. — Na predlog g. nadučitelja Antona Porekarja sklene se, da bode prihodnji veliki koncert v „Narodnem domu“ v Brežicah. Ta predlog je bil s tem večjim veseljem pozdravljen in jdnoglasno vzprejet, ker so se Brežičanje v prav lepem številu udeležili našega koncerta in s tem pokazali, da se v resnici in z dejanjem zanimajo za „Slov. pevsko društvo“, dočim se o celjski inteligenciji to ne more vsaj za letos

Dalje v prilogi.

celo Angleže v prekrasno našo domovino! — Zapustim za nekoliko časa veselo družbo na plesišču in jo mahnem po Golovecu dalje. Tu ti je bilo krasno in lepo! Gozd se je spremenil v lepi park z lično speljanimi stezicami na vse strani, ob katerih so bile nastavljene klopi, pod košatimi drevesnimi grupami pa so stale jako ukusno izdelane mize in klopi, na katerih tujci o lepem vremenu zajutrukujejo, čudeč se prekrasni okolici kranjske prestolice, katero uprav ob tem času čarobno obsevajo zlati žarki jutranjega solnca. Po vrhu grada drži lepó urejena cesta. Stojim blizu mize, kjer italijanska obitelj zajutrukuje in slišim pogovor: „Take dobre vode nimamo v Italiji.“ — „Kaj vruga?“ se vprašam: „Pošilja li vodovod v Klečah svoje vodene žarke celo na Golovec?“

Tudi površje ljubljanskega Grada, kolikor sem z Golovca opaziti mogel, zdelo se mi je nekoliko spremenjeno. Odpravim se torej čez brv na Grad! Sprva stopam po stopnjicah ob predoru, potem po gladki, z belim peskom posuti stezici, ktera se pa kmalu deli na levo in desno. Krenem jo na levo. Stezica me pelje dalje ob zahodnem bregu okoli Grada. V Samassovi tovarni (zvonariji) zvon klenka,

reči, kajti Celjanov je le prav malo prišlo h koncertu in pevca so poslali samo jednega. Nadalje je predlagal g. nadučitelj Podobnik, da se naj novemu odboru naroči uvaževati, bi li ne kazalo znižati udnine za podporne člane za jeden goldinar, ker bi se s tem pridobilo večje število podpornih članov pa tudi izvršujočih, ker bi se morala tudi tem primerno udnina znižati na jedno krono. Tudi ta predlog je brez ugovora obveljal. Ker družega posameznega predloga ni nikdo več stavil, se je zborovanje zaključilo ob 1/4. uro.

Po zborovanju šli smo v spodnje prostore „Narodnega doma“ k obedu. Govorov ni bilo nobenih, ker so se morale pevke in pevci kmalu zbrati k glavni vaji. Drugi društveniki in gostje so se bratsko in prijateljsko zabavali. Tu si imel priliko stisniti roko svojemu od severa in juga došlemu dragemu znanцу, tam si pozdravil svojega bivšega profesorja in učitelja, tam si imel zopet srečo videti nadobudno slovensko pisateljico od Adrije. Mnogo gostov razšlo se je tudi po starodavnem mestu, ogledovat njega znamenitosti in starorimske spomenike, veselo krdelo pa je tudi hitelo na visoki grič k veličastnemu ptujskemu gradu, raz kateri imaš krasen razgled na vse strani. (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. avgusta.

— (Prva puška je počila, — pozor, narodnjaki!) Naši klerikalci, ki se imenujejo ta teden katoliško-narodna stranka, so sklenili poskusiti pri bližajočih se deželnozborskih volitvah srečo in so to slovesno naznanili v sinočnem „Slovencu“. Ta manifest se glasi tako-le: „Gledé na izzivanja in napade liberalne „narodne“ stranke, ki v svojem glasilu „Slov. Narod“ naravnost pozivlje razdivjano tolpo svojih somišljenikov, naj brusijo nože za vratove katoliško-narodnih mož, — spoznala je katoliško-narodna stranka, da je nemogoče misliti na složno sodelovanje obeh slovenskih strank in sklenila, da pri bodočih deželnih volitvah postopa vsekozi samostalno. V to svrhu konstituiral se je „osrednji volilni odbor katoliško-narodne stranke“ definitivno in izvolil svojim predsednikom državnega in deželnega poslanca g. kanonika Karola Klun-a, podpredsednikom deželnega poslanca g. Srečko Stegnarja in tajnikom odvetnika g. dr. Ivana Šusteršiča. To naj blagoizvolijo naši somišljeniki sprejeti na vednost. Vesti, ki prihajajo iz vse dežele, vzbujajo nado, da bode samostalna akcija katoliško-narodne stranke imela povoljni uspeh, — kajti kar trumoma obrača ljudstvo hrbet lažnjivemu liberalstvu. Da se osigura zaželjeni uspeh, treba je le složnega in odločnega sodelovanja vseh katoliško-narodnih mož, katerim se bodejo izvestno pridružili sploh vsi tisti, ki so si ohranili zdravo sodbo.“ — Ta, s staro frazo o našem liberalstvu zasoljena izjava je zlasti zanimiva gledé utemeljevanja. Po vsem, kar se je pred starotrškim shodom in potem godilo, drzne si nasprotna stranka trditi, da so jo naša „izzivanja“ prisilila k samostojnemu postopanju! Kdo se smeje? Da občinstvo spozna celo patentovano hinavščino, omenimo za danes le toliko, da je nasprotna stranka že 5. decembra lanskega leta razposlala do svojih somišljenikov tiskan poziv, s katerim je vabila k zaupnemu posvetovanju, da se sklepa o volilni organizaciji in voli definitivni volilni odbor. In sedaj se delajo ti ljudje kot krotka piščeta, ki se morajo pred ne-

gotovo ga kdo poskuša in kupiti hoče, ali se pa igra z njim pomočnik, ker mojstra ni doma. Tu malo postojim in vidim, da bi od tod lahko prišel po stopnjicah na Karlovsko cesto, ali te ne storim, nego breukam jo naprej in zapazim, da drže tudi od Hradeckovega mosta stopnjice naravnost na Grad. Stopam dalje in ko nad „rotovžem“ malo postojim, prikorači po stopnjicah kuharica iz Grada in govori k tovarišici: „Dokler niso držale stopnjice od „rotovža“ naravnost na Grad, sem morala hoditi po ovinkih na „plac“ in sem „masa“ časa izgubila, ali zdaj jo pa kar po stopnjicah ubrišem, hitro nakupim, kar mi gospa ukaže in sem potem v 7 minutah zopet doma. To ti povem, Katrica, da potres je bil res hud pri nas, jaz se še danes vsa tresem, ako se spominjam, kako je našemu močnemu in trdnemu gradu rebra pretresal; pa ko bi potresa ne bilo, bi tudi te stopnjice še spale in Bog ve, koliko bi jaz morala še za podplate čevljarju plačati katere bi strgala, hodeča po ovinkih iz grada na „plac“! Naj ljudje še tako „grimajo“, jaz pa vendar le verjamem, kar sem pri spovedi slišala: „Kar Bog pošlje, slabo ni, akoravno se nam napak zdi.“ Sprehajaje se dalje po stezi, me hipoma

vihto skrivati pod peruti koklje! — Somišljenike in zlasti zaupne može narodne stranke opozarjamo, da se resno pripravljajo za volilno borbo.

— (Osobne vesti) Profesor na ljubljanski veliki gimnaziji g. Fran Brežnik in profesor na veliki realki ljubljanski dr. I. Binder sta povišana v osmi činovni razred.

— (Regulacija.) Prizadevanju obč. svetnika gosp. Hraskega gre hvala, da bode prav v kratkem mogoče izvedeti, kar je za vsakogar, ki hoče ali mora zidati, najvažnejše, namreč stavbinsko črto. Kakor znano, merijo zdaj geometri po mestu; jeden izdeluje poligonalno mrežo, dva pa podrobnosti. Ta dva bosta dala inženjerjem mestnega stavbinskega urada svoje zapiske na razpolago, in inženirji jih bodo izrisali. Vsled tega bo pri vseh v kurantnih ulicah ležečih hišah mogoče določiti regulacijske črte, kakor se bodo glede dolgoti in širokosti postavile v generalni načrt, že prav v kratkem. Črta za nove ulice, pri katerih napravi bo treba razne hiše podreti, se bo, ker je treba poligonalno mrežo izračunati in izrisati, določila šele po zimi. To in drugega nič smo želeli v včerajšnji svoji notici in v interesu vseh tistih, ki doslej niso mogli izvedeti stavbinske črte, nas le veseli, da se je stvar tako hitro rešila. Prepričani smo, da bo gospod župan skrbel, da bodo mestni inženirji se lotili izrisavanja brez odlašanja.

— (Umesten ukrep mestnega magistrata.) Kakor znano, določili so državni tehniki pri ogledih, da je v Ljubljani vsled poškodb več hiš ali do cela ali le deloma demolirati. Ker se mnogo gospodarjev niti do zdaj dotičnim uradnim ukazom ni pokorilo, sklenil je mestni magistrat, da bode dal sedaj vsako tako podiranje ali demoliranje sam izvršiti na stroške gospodarja, kateri se v gotovem roku ne bo pokoril novemu ukazu, ki ga dobi v roke. Ta energični korak občinske oblasti bo izvestno mnogo pripomogel do hitrejših poprav.

— (Časnikarsko lopovstvo.) Kakor smo že poročali, je bil kaplan v Trnpi, g. P. Bohinjec, pri vzklicni obravnavi dne 2. julija t. l. obsojen v denarno kazen 30 gld., odnosno v šestdnevni zapor, ker je g. Josipa Deklevo v Postojni na časti razžalil. „Slovenec“ bi rad svojega varovanca opral, toda na kakšen način. V št. 178. poročja svojim bralcem, da je bil g. P. Bohinjec zato obsojen, „ker se je g. Dekleva slučajno izkopal pri vzklicni obravnavi, — ker, ako se ne bi bil, sedeti bi mu bilo treba na več mesecev v ječi.“ — Taki so, ti oznanjevalci vere v uredništvu „Slovenca“! Najprej obdolže gospoda Deklevo po krivem, da je pri zadnji deželnozborski volitvi na Notranjskem glasove kupoval. Ko pa se jim je obdolžitev kot podlo obrekovanje dokazalo, tedaj pa vpijejo, naj gospod Dekleva Boga hvali, da tega ni v resnici storil, česar so ga obdolžili. Na prižnicah in v spovednicah nas uče, naj popravimo krivice, koje smo svojim bližnjim vsled obrekovanja napravili. Njih vzgledi pa tako govore, da ni nič hudega, ako oznanjevalec vere obrekovanje ponavlja. Kaj družega je namreč kot podlo ponavljanje obrekovanja, ako „Slovenčev“ kaplanje poročajo, „da se je gosp. Dekleva le slučajno pri vzklicni obravnavi izkopal?“ In taki ljudje drgnejo se ob moža, kojega poštenost je znana in kojega spoštuje vsa Notranjska!

vzdrami iz premišljevanja govorenje nad mano. Postojim, poslušam in čujem, kako starejši vojak k novincu govori: „Šmentani „rekrut“, ti imaš res srečo, ker si še le zdaj k vojakom prišel, ko so stopnjice od Cesar Josipovega trga na Grad zgotovljene. Zdaj pride „ablezenga“ v petih minutah na Grad, prej je pa morala „marširati“ po mnogih ovinkih; le tu deli pogled, pa jih boš videl in zraven tudi klopi, na katerih je straža včasih pol ure počivala! Ali ni to velika sreča za te, da zdaj več nego pol ure prej „menažo“ dobiš?“

Pot me privede do kraja, kjer sem prej na levo krenil. Sédem tu na klop in zrem v vodo, ki v Gruberjevem kanalu gladko odteka in močvirje osuša. Mislim si, Ljubljana res izvrstno napreduje. Pred leti je zvršila velikanski Gruberjev kanal, pozneje zidala klavnico, vojašnico, vodovod, mnogo cest in kanalov po mestu, zdaj nov dvorec, epohalni predor pod Gradom, lepe vile, restavracije, kavarne na Golovcu in Gradu in brez števila stezic in potov tu in tam! Ko tako premišlujem in vse vesel odobravam, udari na Golovcu bobnar tako silovito na „bombardon“, da od straha kvišku skočim in se — vzbudim. Dolenjski.

— (Nekaj o bodoči gledališki sezoni) Iz intendantne pisarnice „dramatičnega društva“ se nam poroča, da je intendantca za bodočo sezono že malone vse potrebno ukrenila, da se slovenska drama kakor tudi opera gotovo vzdrži na tisti višini, na kateri je bila lansko leto. Nadejati se je celo napredka, akoravno ima društvo računati z izgubo nekaterih močij, ki zapuste iz privatnih ozirrov Ljubljano. Skrbeti je bilo zatorej za namestek. Intendantca je angaževala pred vsem na priporočilo vodje narodnega gledališča v Pragi g. Šuberta mlado umetnico gospico Terševu iz Prage, ki je rodom Čehinja in je že prišla v Ljubljano, da se pri spretnem učitelju priučí slovenskemu jeziku. Nadalje je intendantca angaževala novega komika Hrvata g. Ilijo Vučićevića, najboljšo moč znane hrvatske gledališke družbe Čiričeve, katera je pred kratkim v mestnem gledališču varaždinskem igrala več mesecev z najboljšim uspehom. Tudi je intendantca v dogovoru z izborna igralko in pevko — Slovenko — katera je sedaj na tujem ter je pričakovati, da pogajanja v kratkem dozore do definitivne pogodbe. Kar se tiče opere, je zanimivo to, da so se poleg gospe Inemannove in g. Vašičeka angaževali zgolj nove moči, ki bodo vsaj tako dobre, deloma celo veliko bolje, kakor lanske. Intendantca vzprejela je v svoj repertoar tudi veliko opero ter se bode že v oktobru pela kot prva noviteta velika Meyerbeerjeva opera „Afrikanka“, katera se že sedaj pridno pripravlja. Ni nam treba povdarjati, kolike važnosti je gledališče za napredek vsacega naroda. Posebno mi Slovenci ne smemo tega nikdar pozabiti. Naj bi torej utihnili vsi oni pesimisti, ki mislijo, da mora vsled potresne katastrofe ponehati vsako gledališče in sploh vse, kar služi poleg duševne izobrazbe tudi razvedrilu. Pomislijo naj, da jeden korak ne naprej pomenja dva koraka nazaj. To se nam je videlo potrebno povedati, akoravno smo prepričani, da bode slovensko občinstvo, kakor doslej, tudi v bodoči sezoni z obilnim obiskom podpiralo slovensko Talijo.

— (Ljubljanske izletnike,) ki žele jutrišnji dan prijetno preživeti, opozarjamo še jedenkrat na narodno veselico, ki bode v prijaznem Št. Vidu na Dolenjskem. Odhod popoldanskega vlaka ob 12. uri 55 min. je prav ugoden za ta izlet. Nadejati se je torej, da jutri prav mnogo Ljubljančanov poleti na dolensko stran.

— (Slovenski telovadski tekmovalci v Pragi.) Češki telovadski list „Sokol“ naznanja v številki z dné 1. avgusta vspeh tekmovalne telovadbe na III. vsesokolskem izletu v Pragi. Mej 735 tekmovalci je bil g. Viktor Murnik, član ljubljanskega Sokola v tekmovalju na drogu, bradlji, konju in v prostih vajah deveti, g. Matej Benčan, član celjskega Sokola pa petindvajseti. V tekmovalju v skoku, teku in plezanju je mej vsemi 735 tekmovalci samo osem zmagovalcev, mej temi je g. Benčan četrti, g. Murnik pa šesti. — Slike slovenskih tekmovalcev izpostavljene so v izložbi g. Petričiča.

— (Poprava po potresu poškodovanih cerkva v Ljubljani) Načrti za rekonstrukcijska dela pri cerkvah pri sv. Petru, v Trnovem in cerkvi srca Jezusovega so se predložili v potrjenje. Pročelje sv. Petra cerkve bode dobilo novo primerno fačado, na stolpu cerkve srca Jezusa se bode napravila ura, cerkev v Trnovem pa bode ostala taka, kakor je bila dozdej. Glede zgradbe podrtih dveh stolpov pri cerkvi sv. Jakoba se še ni ničesar določilo. Frančiškanska in nunska cerkev se bodefa v notranjih delih tudi morali izdatno renovirati. Tudi cerkev pri sv. Krištofu je potres prav hudo poškodoval, da se je morala uradno zapreti. Predstojništvo cerkve, katera spada v šentpetersko župnijo, je začelo precej po potresu cerkev popravljati. Včeraj je cerkev, katera je zdaj vsa prenovljena, ogledala magistratna komisija in zopet dovolila opravljanje službe božje. Jutri, v praznik sv. Krištofa, ko se obhaja običajno žegnanje pri tej cerkvi, bode zjutraj ob 9. v njej sv. maša in popoldne ob 5. slovesne litanije.

— (Porotno sodišče v Ljubljani.) Ker je tako imenovani „Zatiški dvor“, kjer se je nahajalo c. kr. deželno sodišče, vsled potresa bil tako poškodovan, da so se uradi morali deložirati in začasno namestiti v poslopju državnega pravdnštva ter vsled tega ni bilo na razpolaganje primerne dvorane za porotno sodišče, moralo se je drugo letošnje porotno zasedanje premestiti v Rudolfovo. Tretja letošnja porotna sesija, ki se prične 26. t. m., pa se

bode zopet v Ljubljani vršila in se je v ta namen najelo filharmoničnega društva poslopje „Tonhalle“ na Kongresnem trgu.

— (Policijske vesti.) Mestna policija ljubljanska aretovala je včeraj služkinjo Katarino Breskvar iz Drage, ki je svoji gospodinjji, gostilničarki Mariji Lenger v Kolodvorskih ulicah, ukradla večjo svoto denarja. Včeraj zasačila jo je gospodinja ravno v trenutku, ko je vzela iz zaprte omarice 10 goldinarjev. Breskvar sama priznava, da je ukradla svoji gospodinjji v zadnjih mesecih skupaj okoli 50 goldinarjev. Izročila se je deželnemu sodišču.

— (Vreme.) Vsled zadnjega obilnega deževja je zavladalo upravo jesensko vreme, ki se nikakor ne vjema z dobo „pasjih dni“. Jutra in večeri so čutno hladni, kar upliva neugodno na gorenjska letovišča. Ako solnce skoro ne prevlada, utegnejo mnogi letoviščarji pred časom pobegniti. Danes smo imeli lep solnčen dan, kakoršnih želimo še več.

— (Popravek.) V naše poročilo o idrijskem shodu se je urinila pomota. Gospod župan Didič je oprostil svojo odsotnost in se je dal zastopati po gospodu podžupanu Š i n k o v c u, in ne po gospodu Vončini, kakor je bilo tiskano. — V listku „Nekaj o naših slovenskih junakih“, naj se namesto „major Trček“ čita povsod „major Krček“.

— (Dobrodošla netaktnost.) V današnjih kritičnih časih bi morala državna uprava z vsem svojim uplivom podpirati društva, katerih delovanje utrjuje zlasti v srcih naraščajoče mladine ljubezen do domovine, spoštovanje avtoritete in neskaljeno lojalnost. Naša družba sv. Cirila in Metoda deluje tako, in sicer prav tam, kjer iredentizem in pangermanizem razjedata avstrijsko mišljenje in podkopavata stebre, na katerih sloni država. Naša družba ima izključno kulturne namen, in še nobene prilike ni zamudila, izraziti najslvesneje svojo lojalnost. Vsak pameten človek bi mislil, da državni funkcionarji kolikor mogoče, skušajo povečevati nje ugled. Zadnja leta so res okrajni glavarji v dotičnih krajih, koder je družba zborovala, vselej uradoma pozdravili občni zbor tudi če so kot zasebniki Nemci. Tako se je zgodilo v Postojni, v Sežani, v Novem mestu. V Kranju pa se je vodstvo sicer poklonilo načelstvu okr. politične uprave in prosilo, naj sporoči na najvišje mesto izraz najglobokejše družbene lojalnosti, a okr. glavar ni niti sam niti po svojem namestniku družbe pozdravil. Da se prav umejemo! Osebe glavarjeve, g. dr. Gstettenhoferja ni nihče pogrešal, čudilo se je le vse, da okrajno glavarstvo ni bilo taktno. Ta slučaj pa zopet kaže, kako pri nas osebnost politično mnenje javnih funkcionarjev še vedno upliva na njih uradno nastopanje. Dočim se uradno pozdravlja ob pruskih markah živeči schulverein celo v jezikovno mešanih krajih, se občni zbor Ciril-Metodove družbe v samoslovenskem mestu ni pozdravil.

— (Gasilno društvo v Kropi) priredi jutri, dne 11 avgusta, v prostorih g. Jožefa Jalena veselico. Ob 5. uri popoldne bo tombola, potem sklep kegljanja in petje domačega zbora. Mej vsemi točkami bo svirala okolična godba. Zvečer bo prosta zabava. Vstopnina za ude 30 kr., za neude 50 kr. Čisti dohodek je namenjen za napravo gasilnega orodja. Darove za tombolo vzprejema društveni načelnik g. Jalen.

— (Na Črni prsti ponesrečil.) Zopet se je primerila velika nesreča. Dne 6. t. m. je odšel v Bohinjski Bistrici bivajoči gimnazijalec Franc Goričnik na Črno prst, nabirat cvetic. Goričnik, ki je letos zvršil peti razred ljubljanske gimnazije, je bil jako spreten turist, kajti bil je že 3krat na Triglavu in blizu 30krat na Črni prsti. Dne 6. t. m. zjutraj je šel sam na Črno prst. Ondi se je sešel z nekaterimi dijaki s Primorskega, od katerih se je poslovil, rekši, da gre proti Voglu planink nabirati. Doma je obljubil, da se vrne še isti dan, zato so ga pač pogrešali a domnevali so, da je šel svojemu očetu, bistriškemu nadgozdarju, ki je bil isti dneve v službi v gorah, nasproti. Ko ga ni bilo drugi in tretji dan, pošiljali so na vse planine ljudi popraševati. Težko je bilo namreč ga iskati, ker se je izrazil svojemu prijatelju, da hoče prelaziti vse vrhove od Črne prsti do Vogla, za kar se pač potrebuje več ko dva dneva. Ko se vrnejo ljudje tretji dan s planin z vestjo, da ondi niso dobili nikakoršnega sledu o imenovanem, ter se je oče imenovanega sam vrnil, slutilo se je splošno, da se je ponesrečil. Zato se sklene dvanajstotica, da odrine drugo jutro na Črno prst ga iskat. Bili so to namreč oče imenovanega z dvema gozdarjema, slovenskima voditeljema Oroznove koč, 5 mož, katere je preskrbel bistriški občinski odbor, ter dva druga, izmed katerih je jeden zastopal radovljiško podružnico slovenskega planinskega društva. Ta dvanajstotica je šla v raznih oddelkih na Črno prst, ter preiskovala vse pečine na severni strani. Ob 9^{1/2} zjutraj se zberejo vsi na drugem vrhu Črne prsti. Ker je neki pastir rekel, da je videl imenovanega proti Četrtu iti, hoteli so se ljudje že podati proti oni strani. Temu se pa je ustavljal oče imenovanega, češ, da se je ponesrečil njegov sin

ob pečinah na Črni prsti — in res, čez dobre četrte ure dobili so mrtvo truplo sredi jarka, obrneno proti vrhuncu z hudimi ranami na glavi. Klobuk z mnogimi cveticami je ležal kakih 60 m višje pod skalo, znak, da ga je ponesrečenec odložil in splezal na skalo, s katere je padel kakih 5 m globoko ter se valil po hribu še kakih 60 m. Kraj, kjer je imenovani ponesrečil, je sicer jako strm, a Goričnik ga je prehodil že lansko leto v družbi svojega očeta in svojega strijca, ne da bi se mu bilo kaj pripetilo. Da je bil takoj mrtev, priča pač to, da je v istem času blizu kraja, kjer se je dobilo truplo ponesrečenca, kosil neki kosec, kateri je 6. t. m. ob 11. uri pač čut ropot kamenja, a pozneje nobene krika. Da ni videl trupla, vzrok je bila huda megla. Truplo se je zavilo v rjuho, naložilo na palice in prineslo v Bohinjsko Bistrico. Pogreb je bil danes ob 6. uri zjutraj. Ta nesreča vzbuja tu tem večje sožalje, ker je bil ponesrečenec jako nadarjen in splošno priljubljen dijak.

— (Imenovanja in premeščevanja) Sodni pristav v Paternijonu Jurij Kristof je premeščen v Pliberk, sodni pristav Velikovcu H. Detischnegg pa k dež. sodišču v Celovec. Pristavoma pri okr. sodišču v Celju sta imenovana sodni pristav v Konjicah Adalbert Kotzian in sodni pristav v Mariboru Rihard Markb. Premeščeni so sodni pristavi Ivan Stepischnegg iz Rogatec v Maribor, dr. Jos. pl. Ducar z Vranskega v Ljutomer, Hubert Wagner iz Idrije v Rogatec. Sodnimi pristavi so imenovani avskultantje: Emil Wudich za Pliberk, Robert Englisch za Vransko, Frau Jantsch za Velikovec, dr. Fran Poček za Konjice, dr. Adolf Boschek za Celje. Komisar finančne straže Jakob Lampl je imenovan višjim komisarjem fin. straže na Primorskem, davčni pristav Miroslav Donda pa davčnim kontrolorjem.

— (Nov odvetnik v Trstu) Odvetniški izpit je naredil s prav dobrim uspehom odvetniški kandidat v Sežani dr. Otokar Rybař ter bode v kratkem odprl svojo odvetniško pisarno v Trstu.

— (Razpisani službi.) Na razširjeni dvorazredni ljudski šoli v Polhovem Gradcu mesto nadučitelja z dohodki tretjega plač. razreda in drugo učno mesto z dohodki četrtega plač. razreda. Prošnje do dne 31. t. m. okr. šolskemu svetu okolice ljubljanske.

* (Katastrofa v Mostu) V poslednjih dneh se je v nesrečnem mestu, katero je zadela tolika nesreča, zemlja na nekaterih krajih zopet nekoliko posedla in so nastale v nekaterih hišah nove razpoke. Vsled tega so prebivalci morali te hiše zopet zapustiti. V razvalinah razrušenih hiš se je našlo že mnogo dragocenosti. Tako so iz razvalin rudarskega ravnateljskega poslopja dozdej izvlekli štiri železne blagajnice in več uradnih knjig. Velike blagajnice pa dozdej še niso našli.

* (Razpuščen občinski zastop.) Zaradi nekaterih nerednosti v upravi je razpuščen občinski zastop v Makarski v Dalmaciji.

* (Ljubovna tragedija 75letnega starca.) Da bi si 75letni starček vzel življenje zaradi — nesrečne ljubezni, je pač redka prikazen. Zgodilo se je tako v Kadovu pri Blatni na Češkem; 75 letni gostač Tejc je ustrelil 60 letno udovo, ki ga ni hotela vzeti, potem je pa tudi sam sebi končal življenje.

* (Pretep v gledališči) Te dni se je v Komoranu na Ogerskem predstavljala neka igra, v katero je jeden igravec upletel nekaj velezdajskih, Košuta proslavljajočih in cesarja žalečih kupletov. Lojalni madjarski poslušalci so bili teh pikanterij silno veseli. Policija je pa mislila, da je to več, nego je v tem oziru na Ogerskem dopustno in ustavila predstavo. Poslušalci so se koj lotili redarjev in jih dobro oklestili tako da so morali redarji bežati. Ker pa so bili v tem tudi igralci in pevci pobrali kopita, se predstava ni mogla nadaljevati, zato pa je občinstvo prepevalo vso noč košutske pesmi po vseh javnih lokalih; motil je ni nihče, kajti redarji so se bili poskrili, da o njih še sledu ni bilo.

* (Senzacionalen umor.) V Budimpešti je prišel te dni inženjer Czarzar v pisarno podjetnika Haas in Deutsch, ter od Deutscha zahteval, naj mu izplača 4000 gld., katere da ima zahtevati. Židovski milijonar Deutsch je inženjerja surovo odgnal, ta pa je potegnil revolver iz žepa in ustrelil Deutscha v glavo, da se je zgrudil mrtev. Firma Haas in Deutsch je strah vseh poštenih trgovcev in podjetnikov na Madjarskem.

* (Peš okoli sveta.) Dne 8. julija lanskega leta sta odšla iz San Franciska v severni Ameriki gospoda Ferdinand Thörner in Gustav Kögel, ki sta stavila za 32000 dolarjev, da bodeta v dveh letih prišla peš okoli zemlje, ne da bi izdala kaj svojega denarja. Te dni sta došla v Išč, odkoder sta odšla naprej proti Dunaju. Stara sta okoli 25 let in sta ves čas svojega potovanja zdrava. Kjer se ustavita na svojem potovanju, si dasta to uradno potrditi.

Slovensci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila!

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so zadnji teden poslali: Podružnica v Novem mestu 120 gld.; podružnica za Tolsti vrh in okolico 23 gld. 14 kr.; ženska podružnica v Postojni 44 gld.; č. g. Blazij Grča, župnik v Šempasu, 5 gld. 10 kr. iz nabiralnika v šempasem župnišču; podružnica za Žužemperk in okolico 76 gld. 33 kr.; podružnica na Premu 5 gld.; ženska podružnica v Kranju 72 gld. 70 kr.; ista podružnica po gospici Šavnikovi še 100 gld. pokroviteljine, podružnica na Brdu 65 gld.; iz nabiralnika pri g. F. Jurci v Postojni 5 gld. 42 kr.; moška podružnica v Zagorju ob Savi 21 gld.; ženska podružnica v Škofji Loki po gospici Jerici Dolencevi 45 gld.; podružnica Rožak in okolica 21 gld.; od uredništva „Domovine“ nabranih 19 gld. 50 kr.; šempeterska ženska podružnica v Ljubljani po zastopnicah: gospej M. Trček in gospicah Mar. Kopač in Iv. Škofic 100 gl. pokroviteljine; g. Hrabroslav Dabevec je nabral 10 gld. 70 kr. z merilcem moči na glavni skupščini v Kranju; odbornice šentjakobsko-trnovske ženske podružnice v Ljubljani 157 gld. za prodane karkarde; dijak Matija Pirc 4 gld. 38 kr., katere je nabral v veseli družbi v Kropi; g. Ivan Pajsar o priliki blagoslovljenja hiše 1 gld.; č. g. Ivan Vrhovnik namesto telegrama v Kranju 1 gld.; g. Pavlina Štrekelj v Komnu iz nabiralnika 2 gld. 73 kr.; ormoška podružnica 5 gld. 40 kr.; črnomeljska moška podružnica 30 gld.

Za slovensko šolo v Velikovcu: Rodoljubna prijateljica Slovencev na Koroškem 4000 gld.; pč. g. Anton Mežnarec, dekan v Kranju 30 gld.; g. Ciril Pirc, posestnik v Kranju 1 gld.; č. g. Ivan Dolžan, župnik trsteniški 5 gld. — Tako izvrstne žetve kakor zadnji teden, naša šolska družba še nikoli ni imela. Mli Bog tisočero plačaj dobrote, skazane ljubi slovenski deci! — Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Uredništvu našega lista sta poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Janko Rahne, c. kr. notar v Ilirski Bistrici 20 kron, namestu venca na grob dr. Josipa Kranika, katerega je bil zadržan položiti. — Gosp. Frančišek Neubauer v Boštanju 10 kron 20 vin., nabrane ob prihodu č. g. župnika Antona Berceta. — Skupaj 30 kron 20 vin. — Žvelj rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzjavke.

Zagreb 10. avgusta. Danes so dospeli sem slovenski udeležniki abiturijentske slavnosti. Zastopane so vse slovenske gimnazije, ljubljanska realka in akad. društva „Sava“, „Slovenija“ in „Prokop“, skupaj 70 Slovencev. Vzprejem je bil krasen.

Sarajevo 10. avgusta. Nadškof dr. Stadler je imenovan apostolskim delegatom za vse slovanske dežele na balkanskem polotoku.

Budimpešta 10. avgusta. Pri predpovedovanju o skupnem programu nemadjarskih narodov na Ogerskem, kakor ga naj določi narodnostni shod, nastale so difference mej posamičnimi zastopniki in sicer zaradi separatnih tirjatev Srbov, Rumunov in Slovakov. O posameznih točkah se bo glasovalo po kurijah in bo vsak narod imel jednako mnogo glasov.

Peterburg 10. avgusta. Oficijelna ruska telegrafska agentura izjavlja, da ruska vlada ni razglasila nikakega komunikéja glede bolgarskih razmer, da je torej po c. kr. avstrijskem korespondenčnem uradu razglašeni komuniké izmišljen.

Sofija 10. avgusta. Turška vlada je ministertvu naznanila, da misli eventualno vse važnejše pozicije v vzhodni Rumeliji okupirati s turško vojsko.

Poslano.

„Glasnik“, glasilo katoliških delavcev, me po krivici napada, da sem jaz v „Delavcu“ priobčil dopis iz ključavničarskega oddelka ljubljanske predilnice. To je laž! Ne čudim se pa nič da se o meni trosijo take laži. Bil sem prej član „Katoliškega delavskega društva“, a ko sem spoznal ljudi, ki tam zvonec nosijo, obrnil sem temu društvu hrbet in le milujem vsakega delavca, ki se da vjeti v mreže teh mož. Večina mojih delavcev je storila tako, kakor jaz, od tod sovraštvo teh ljudi proti meni.

Kako daleč seže to sovraštvo, se vidi iz tega, da sta glavna agitatorja „Katoliškega delavskega društva“, zlorabeč popolno nepristranost slavnega tovarniškega vodstva, prouzročila s svojimi hujskanji mej delavci tako nasprotstvo in sovraštvo, kakršnega ni bilo mej delavci v ljubljanski predilnici nikdar, dokler se ni osnovalo „Kat. delavsko društvo“. Glede hujskanja in agitacij se zlasti odlikujeta Fr. Ziller in I. Gostinčar, katera sta največ kriva vsega razpora, dasi bi se prav njima glede izpolnjevanja svojih dolžnosti lahko marsikaj očitalo.

V Ljubljani 10. avgusta 1895.

Fran Urbančič,
mojster v ljubljanski predilnici.

Za vsako mizo! Za vsako kuhinjo!

Vsaka juha postane hipoma izredno dobra in močna, če se jej pridene

MAGGI'JEVA ZABELA ZA JUHE

v steklenicah po 45 krajcarjev in više v vseh specerijskih in delikatesnih trgovinah.
HORS CONCOURS na svetovni razstavi v PARIZU 1889. (978)

Dijaki

se vzprejmó začetkom šolskega leta na hrano in stanovanje. (1016-3)
Kje? pové upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Praktikant

se takoj vzprejme (1025-2) pri poštnem uradu na Grosupljem.

Sobni slikar in pleskar Karol Marchetti

v Križevacu na Hrvatskem
priporoča se slav. občinstvu

za vsa v to stroko spadajoča dela.

Za trajno in ukusno delo se jamči.

Več pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1020-2)

Gostilnica

v mestu ali zunaj mesta se prevzame takoj v najem ali tudi na račun.

Več pove upravništvo „Slov. Naroda“. (1033-2)

Malo transito-skladišče

želi se takoj ali s 1. septembrom (1004-3)

v najem vzeti.

Ponudbe pod „skladišče“ upravništvo „Sl. Naroda“.

Št. 7261.

Naznanilo.

(1034)

Zaradi glavnega snaženja uradnih prostorov ostane deželna blagajnica kranjska od 14. do vštetega 18. avgusta t. l. strankinemu prometu zaprta.

Deželni odbor vojvodine Kranjske
v Ljubljani, dné 8. avgusta 1895.

Krojač za civilne obleke in raznovrstne uradniške uniforme.

F. Cassermann

(298-23)

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

se priporoča slav. občinstvu za izdelovanje civilnih oblek po najnovejši fačoni in najpovoljnejših cenah. Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladišču. — Gg. uradnikom se priporoča za izdelovanje vsakovrstnih uniform ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor sablje, meče, klobuke za parado itd.

Poverjeni zalačatelj c. kr. uniformske blagajnice drž. železnice uradnikov.

FR. ČUDEN

urar

v Ljubljani, Mestni trg

priporoča svojo največjo zalogo

vsakovrstnih švicarskih ur, uhanov, zlatnine in srebrnine.

Zaradi velike nesreče potresa ni sedaj nobene kupčije, torej prosim, kdor misli uro kupiti, naj jo sedaj naroči ali kupi. V ceniku postavljene cene so zdaj za 10% znižane. — Priporočam se z vsem spoštovanjem

Fr. Čuden.

urar v Ljubljani.

(540-18)

Ceniki se dobivajo zastoj in se tudi po pošti pošiljajo.

Cement

železniške šine, traverze,
cinkasto in pocinkano ploščevino
železo za vezi

kovanje za okna in vrata

sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje, priporoča po zelo znižanih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino

(442-33)

Glavni trg št. 10. Ljubljana. Glavni trg št. 10.

Naznanilo o preselitvi.

Javljam spoštovanemu p. n. občinstvu, da sem se s svojo

mehanično strojno pletilnico

preselila.

v Židovske ulice šte. 8

(1010-2)

Priporočujoč se za mnogobrajno obiskovanje z velespoštovanjem

Ana Haring.

!Nova in koristna iznajdba!

Patentovana v vseh deželah!

C. kr. priv.

aparati za konserviranje
piva

(894-10)

patent „Debelak“.

Neobhodno potrebni za vsako gostilno in za zasebnike.

Pivo ostane cele tedne sveže in slastno in ne gubi nič od svojih dobrih svojstev.

Aparat je sila jednostaven, kar se dostaje manipulacije ž njim — ter je tu izključena uporaba ogljikove kisline ali drugih sredstev.

Cena komadu 75 glđ.

Ledena omara od 10 glđ. višje.

Cenik in navod o uporabi

pri izdelovalatelju

Albinu C. Achtschin-u sen.

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 8.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro uplavoje sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskam kože.

Veliko priznanih pisem je na ogled v

glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

(13 32) Meldling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno zamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristen v Ljubljani: Jos. Mayer, J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Brnabacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroskem) C. Manner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfbergu A. Huth; v Kranju K. Savnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wardo; v Rudolfovici A. Roblek; v Celju K. Gela; v Crnomlju: F. Haika.

Kneza Ivana Liechtensteinskega tovarna glinastih izdelkov in opeke

v Unter-Themenau pri Lundenburgu

ponuja svoje

plošče iz finega klinkerja in mozaične plošče

za vsake vrste tlakovanje v najlepši izdelavi.

Dvojnoposteklenjene cevi iz kamenine

nastavke za kamine, pična ali klajna korita, školjke za scanje.

Klinker-jeve opeke, peči s pečnicami in ognjiščne pečnice v razni izdelavi.

Zarezane strešnike, navadne strešnike, lišpna opeka za vnanjost poslopj, posteklenjena in neposteklenjena v najboljši kakovosti.

Ceniki so na razpolago.

(770-11)

Odlikovanje.

Delniška pivovarna v Gössu prej M. Kober

v Gössu premijevana je bila na mejnarodni razstavi v Monakovem za razstavljena svoja piva s zlato sretinjo, odlikovanje, ki je zaradi velikega števila razstavljalcev, prav posebno pa zaradi tega tem častneje in laskaveje, ker je bilo podeljeno na tako odličan način v mestu, ki po vsem svetu sluje kot prvo glede kvantitete piva, ki se v njem proizvajajo.

Zaloga in točilnica Gösskega piva pri

(1006-3)

Ivanu Hafnerju v Ljubljani, Sv. Petra cesta, pivarna.

Trgovski pomočnik

dobro izučen v trgovini z mešanim blagom in z dobrimi spricvali, vzprejme se takej.

Matija Sadnek

(1027-2)

trgovec v Senožečah (Notranjsko).

Fran Burger, mizar

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 21
se priporoča čč. občinstvu za naročila v izvrševanje najnavadnejih in najfinjših

pohištvenih in stavbinskih, v mizar-sko stroko spadajočih del.

Tudi imam v zalogi več pohištva in izdelujem najlepše lesene strope in stene (lamberije). Delo solidno in po nizki ceni. Za dela, naročena dovolj zgodaj, tudi jamčim. Naročila izvršujem ali po predloženih mi ali pa odbranih lastnih vzorcih po vseh slogih. (220-4)

Vozni listki v Sev. Ameriko

(199-25) pri

nizozemsko-ameriški
parobrodni družbi.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7 DUNAJ.

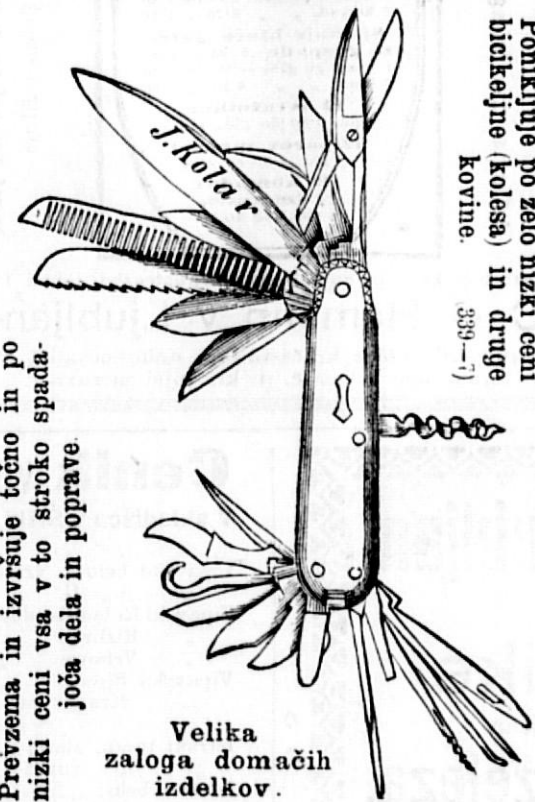
Vsak dan odprava z Dunaja.

Pojasnila zastoj.

JOS. KOLAR

izdelovalec kirurških instrumentov, nožev in orožja

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 6

Velika zaloga domačih izdelkov.

Prezema in izvršuje točno in po nizki ceni vsa v to stroko spadajoča dela in poprave. priporoča slavnemu p. n. občinstvu svojo bogato zalogo najfinjših britev, žepnih in drugih nožev, škarij za krojače, šivilje in manufakturne ter vsakovrstnega vrtnarskega orodja.

Ponklnje po zelo nizki ceni bicikeljne (kolesa) in druge kovine. (339-7)

Poštna in

(1014-3)

brzojavna upraviteljica

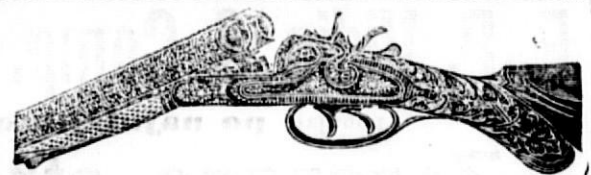
išče službe.

Več pove iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“.

Na živcih bolnim

(splošna nervoznost, migrena, brezsenost, omotica, otrplost, če pojema pametovanje ali spomin) se priporoča, da se seznanijo z novo zdravilno metodo, ki je imela velikansko vseh ter jo pripravljajo ugledni medicinci najtopleje in ki je poleg tega izredno prirosta. Natančna opisovanja pošilja brezplačno knjigarna (148-4)

Karla Valentina sin, Pečuh, (Fünfkirchen).

Ljudevit Borovnik (386-21)

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušk za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice, vzprejema vsakovrstna popravila in jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Ilustrovani ceniki zastoj.

Alojzij Vanino

Ljubljana, Stari trg št. 9
nasproti trgovine J. S. Benedikt-a
priporoča p. n. občinstvu svojo veliko zalogo nožev in škarij

vsake vrste iz najfinjšega angleškega jekla. Priporoča se za izvršitev vseh v njegovo stroko spadajočih del, kakor brušenje britev, likanje in brušenje kirurških instrumentov itd. itd. (1035-1)

J. Kunčič

priporoča p. n. občinstvu svojo izdelovalnico soda-vode Ljubljana, Sv. Petra cesta 5 („Pri avstrijskem cesarju“) z opomnjo, da rabi vodo iz mestnega vodovoda, a v svoji filijali v Lescah rabi vodo iz tekočega studenca nad cesto proti Bledu. (117-17) Zunanja naročila izvršuje se točno.

Karl Wanitzky

arhitekt in mestni stavbeni mojster z Dunaja prevzema

vsakovrstne poprave, prezidanja in nove stavbe pod najugodnejšimi pogoji.

Pojasnila se dajo na Marije Terezije cesti št. 12, II. nadstropje, vsak dan od 2. do 3. ure popoldne. (725-32)

Naznanilo.

Čast mi je p. n. občinstvu naznanjati, da bodem na nespremenjen način nadaljevala

spedicijo, trgovino s premogom in drvami in opekarno

katero je vodil moj pokojni soprog Lovro Treo, in prosim moje p. n. odjemnike z zagotovilom točne in realne postrežbe, da mi naklonijo cenjena svoja naročila.

Z velespoštovanjem

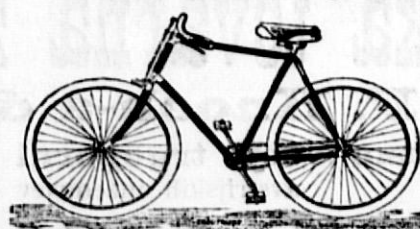
Ivana Treo

(1035-1)

Rudolfove železnice cesta št. 8.

Fr. Čuden, Ljubljana, Mestni trg.

Jedino zastopstvo za Kranjsko svetovnoznane

tovarne za bicikle Ivan Puch in drugovi v Gradcu kakor tudi

orožne tovarne za bicikle „Steyer“

in več drugih znanih tovarn. — V zalogi se dobivajo tudi vse pritrilne za kolesa, kakor: svetilke, zvonci, sedla, zračne sevalke itd. itd. vse po najnižjih cenah. (712-14)

Ceniki na razpolaganje.

Inžener B. Boškovec in arhitekt O. Dvořak

(986-3)

stavbeno podjetništvo in konstrukcijski bureau

Lattermannov drevored nasproti Narodnemu domu

prevzema izvrševanje stavb v višavi in vodnih stavb po najnižjih cenah.

Tudi se priskrbujejo v to stroko spadajoči projekti in proračuni stroškov v najkrajšem času.

Učenec

lepega vedenja in z dobrimi spričevali, iz boljše hiše, se takoj vzprejme v trgovino z modnim mešanim blagom. — Več pove upravništvo „Slov. Naroda“. (1039)

Hiša v Ljubljani

v študentskih ulicah št. 9, od potresa popolnoma nepoškodovana, je na prodaj za 4700 gld. v obrokih. Letna zakupnina 360 do 400 gld. brutto. — Poizvedbe pri dru. Papež-u, Križevniški trg št. 4. (945-6)

Pohišno opravo

skladno za vrte, v stárokmetnem slogu za sobe izdeluje in

stavbarsko mizarstvo

izvršuje po nizki ceni

Jakob Žumer

(naslednik Zois-Gützl)

v Gorjah pri Bledu.

Na zahtevo se brezplačno dopošiljajo ilustrirani ceniki. (689-12)

Izdelovanje perila

Na debelo! za gospode, gospé in otroke. Na drobno!

Srajce za gospode bel lifon, gladka prsa, brez savratnika, brez maniet, 27 vrat, 1 komad po gld. 1.10 do 2.70 6 komad. 6.25 . 15.-
Srajce za dečke v 4 velikostih, kakor sgoraj 1 komad po gld. 1.- do 1.40 6 komad. 5.75 . 7.75
Spodnje bláze (gute) za gospode 6 hakovostij 1 kom. po gld. .50 do 1.40 6 kom. 4.50 . 7.50
12 ovrátnikov gld. 1.50 do gld. 2.20.
12 parov maniet od gld. 2.20 do 4.60.
12 komadov predrajónikov, od gld. 2.25 do 6.-

Prevezanje se opreme zaveštevá. Ustanovljeno leta 1870. (316-21)

Cena in biágo brez konkurence!

Prevezanje se opreme za novorojenoe. Ceniki v nemškem, slovenskem in italijanskem jeziku se na zahtevanje pošiljajo prosto.

Za brezhiben kroj in najsolidnejšo postrežbo jamóí (tvrdka) **C. J. Hamann v Ljubljani** zalagatelj perila več c. kr. častniških uniformovališč in uniformovanja v naši c. in kr. vojni mornarici.

Slovensk trgovec na Dunaju

išče čedno in urno

deklo

za domače delo in za kuhinjo. Znaati mora nekoliko nemškega jezika. Mesečna plača 10 gld. — Ponudbe pošiljaj pod: „A. J. poste restante Hernalis, Wien“. (1032-1)

Naznanilo in priporočilo.

Usojam si naznanjati slavnemu občinstvu, da sem prevzela z današnjim dnevom

gostilnico

„Vodnikov hram“ v Rožnih ulicah.

Zagotavljam, da bodem cenjenim p. n. gostom vedno postregla z dobro jedjo in pristno pijačo.

Z odličnim spoštovanjem

Ana Pogačnik.

F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani

ponujajo po najnižjih cenah:

Zarezane strešnike

najboljši material, in nalašč za iste napravljena

strešna okna iz litega železa.

Nastavke za dimnike in cevi iz kamenine.

Roman-cement.

Portland-cement iz Dovja.

Chamotte-mozajik

in plošče iz Portland-cementa za tlakovanje.

Peči domače in češke.

Strešni klej, karbolinej in trstne storje

kakor tudi

(1017-1)

vse v stavbno stroko spadajoče predmete.

Cenik vin vipavske in istrske vinarske zadruge.

V skladišču v Šiški št 9 nad 56 litrov:

	hektoliter
Vipavsko belo I. vrste	24.—25.—
„ II	23.—23.50
Vipavski Rulandec, desert	37.—
„ Rizling,	30.—
„ Vrhovec	21.50
Vipavska Sipa	37.—
„ Kraljevina	—
Istrski teran, stari	16.—
„ novi	18.—
Istrsko belo	19.—
Istrski Refoškát, desert	35.—
„ Refoško, 100 butelj	90.—

V pivnici (na drobno) na Bregu št. 1:

	liter
Vipavsko belo	po gld. —36
Vipavski Vrhovec	—36
„ Rulandec, desert	—52
„ Rizling,	—48
„ Burgunder	—
Vipavska Sipa,	—52
Vipavski Vrhpoljec, buteljka	—70
Istrski teran, stari	—32
„ novi	—32
Istrsko belo	—32
Istrski Refoškat, desert	—50
„ Refoško, buteljka	1.20

Zadrugi raspošiljati tudi vina in vzorce direktno. (194-12)

Najboljše vrste piva

v sodih in steklenicah

iz (290-22)

zduženih pivovarn Schreiner v Gradcu in Hold v Puntigamu

priporoča po tovarniških cenah

zaloga piva

prve graške delniške pivovarne

M. Zoppitsch

v Kolodvorskih ulicah št. 24 v Ljubljani.

Na pismene poizvedbe odgovarja se nemudoma in frankovano.

Wietersdorfska tovarna za Portland in Roman cement

F. Knoch-a & Comp. v Celovcu

priporoča svoje izdelke v znatno večji trgovni in lomoporni trdnosti, nego to predpisujejo določila društva avstrijskih inženirjev in arhitektov za dobre kvalitete.

Zaloga in zastop za Kranjsko: **Fr. Seunig & Comp.** v Ljubljani, Marijin trg št. 2.

Svedočebe in ponudbe zastopj in poštnine prosto.

(402-22)